

ДЕЛОВИ РЕШЕНИЯ И СИГУРНОСТ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

(Продължава от стр. 11)

Подчертавам, че се базирах на техните творчески постижения до момента, изтъкна авторът. Той сподели някои моменти от творческите си усилия, положени през последните години. За да илюстрира по-добре мисълта си, г-н Георгиев изпол-

изведа поуката за стопанския ръководител от моя труд, бих казал следното: *В динамичното информационно общество най-ценното за един мениджър е да влаге ситуацията.* Това изисква друг подход по отношение на

метафорично образа на Черната кралица

от прочутата книга на Луис Карол „Алиса в огледалния свят“. Черната кралица бяга непрестанно и все по-бързо, за да остане на място по отношение на други бързо движещи се субекти и на всякааки неразбрани и чудни действия около себе си. Биолозите също използват тази метафора, за да представят образно еволюцията - как динамично си взаимодействат генетичните мутации и адаптации.

Ефектът на Черната кралица е актуален и за областта на бизнеса и деловата дейност, тъй като той произтича от природата на конкурентната среда в сегашния период на турболентност, към която е периодът на преминаване от индустриалната към информационната епоха. В този преходен период обществото е общество на сериозно произвеждане несигурности (У. Бек), в което ефектът на Черната кралица е ефект на конкурентната динамика и се разпространява не само върху производството на стоки и услуги, но и върху цялата наша делова среда - клиенти, потребители, партньори, всички хора.

Глобализацията превърна конкуренцията в хиперконкуренция. Диалогът и взаимоотношенията в мениджмънта се разнообразиха неузнаваемо и често се съпровождат с манипуляции и силови акции за получаване на желания отговор.

Затова бъдещето на организацията става невъзможно без непрекъснато придобиване на знания и умения, необходими за

изпърваващи прозрения в овладяване на несигурностите

и противопоставяне на вредните за живота на хората тенденции и прояви. Това също е вид бягане, но друг вид, спрямо който метафората с Черната кралица е вече оставяла.

Ако трябва съвсем накратко да

услъвършенстването на управлението, ориентирано към създаване на механизъм за системно общуване със средата на сигурност при подготовката за вземане и реализация на решения.

Три са състоянията на тази среда: предизвикателства, риск и заплаха. В тези три направления е и начинът на мислене, който се изразява в книгата. Необходимо е не просто да се бяга, а да се осмисля как да действаме успешно в безкрайния кръговрат от неопределености и да създаваме навици за непрекъснато общуване със средата.

Развивайки този модел, аз не оглавявам и не подценявам ролята на стратегическото управление и вземането и реализирането на стратегически решения. Обръщам им достатъчно внимание, но изхождам от постановката, че стратегическото управление днес не се свежда само да разработвателото на едни или други дългосрочни ориентирни за организацията, както това става сега и с което не съм съгласен. Днес вниманието на мениджъра не бива да се концентрира толкова

върху „собствения петилетен план“,

колкото върху умението да строи оперативни образци на ситуацията и да разкрива техния потенциал, за да се възползва от него, като не изпуска от погледа си и основната тенденция. Опитал съм се в книгата да очертая методите, технологията, механизмите, по които може да се постигнето това.

Каква е мисията на организацията при такъв системен ситуационен подход? Понякога подцепняваме този въпрос. Мисията играе изключително важна роля в механизма на деловите решения, но не като свеждане до „сухи лозунги“ и определяне на „траектории“, а до създаване на дух на промяна в компаниите. Това е работещата мисия днес, постигана чрез взаимодействие със средата. Сигурността на организацията и мениджъра не мо-

же да бъде статична, а е динамична. Изчерпателното представяне на книгата възбуди интереса на присъстващите и затова то продължи с дискусия - нещо, което е рядко за подобни премиери. Проф. Велчо Стоянов зададе резонен въпрос: „Дали възникването на супергиганти в бизнеса води до сътрудничество между тях вместо до жестока конкуренция?“. В отговор г-н Георгиев каза, че почти цяла глава от книгата е посветена на тази тема и че в условията на хиперконкуренцията той разглежда сътрудничеството между организацията като неизбежна форма на общуване. Въпросът за сигурността не означава затваряне в собствената

черупка и дебнене кога ще възникнат рискове и предизвикателства, за да им се отговори по подходящ начин. Става дума за умна сигурност. Сътрудничеството трябва да се насочи към създаване на общ стойност и управление на разпределението на риска, посочи г-н Георгиев. От гледна точка на изискванията за сигурност на организацията, за да бъде успешно сътрудничеството, необходимо е ясно да се разработят и спазват следните критерии: количествено оценяване на елементите на стойността, която всяка компания внася в общата мрежа; да има съгласие по отношение на разпределението на рискове-

тествено, под влияние на несигурностите в обществото трудно се постига устойчивост в организациите. В отделни моменти много наши организации действително изпадат в неkontrollirano състояние и неизучеността, неразбирането на въпроса за сигурността на всички равнища способства за това. Голямо предизвикателство за мен е да изследвам в бъдеще и механизма за вземането на политически, на държавно-публични решения. Неслучайно споменах, че в книгата си съм се базиран на някои разработки на проф. Бехар и на проф. Семерджиев. Тези публични решения пряко влияят върху това, за което говорим днес. Само си представете какво широко поле за изследование се открива, когато обект са политическите решения и сигурността в обществото като цяло! Подобни изследвания са жизнена необходимост за условията на демокрацията.

от присъстващите, който нарече премиерата на книгата истинско научно събитие, каквото се случват много рядко в последно време. Върщайки се към началото на този репортаж, си помислих, че съвсем в синхрон със световната мисъл и у нас се появяват цялостни теории с практическа насоченост, посветени на тази важна проблематика.

На въпроса на проф. Тилчо Иванов дали, както смятат редица автори, се намираме в ситуация извън контрол, г-н Георгиев отговори, че разглежда средата на сигурност в три състояния: на предизвикателства, на риски и на заплахи. Заплахата за сигурността означава ситуация, когато нещата са излезли извън контрол. Ситуационният анализ показва какви въпроси да си задаваме, какво трябва да се изчислява, какви методи да използваме и какви действия да предприемаме, за да върнем контрола върху ситуацията. Аз разглеждам сигурността на организацията, а не националната сигурност, каза той. Е-

точки и шансовете между партньорите; разпределението на ползите, на въз награжденията от съвместната дейност да бъде приемано за справедливо от всички партньори. Така че сътрудничеството се явява важен елемент на сигурността.

На въпроса на проф. Тилчо Иванов дали, както смятат редица автори,

се намираме в ситуация извън контрол, г-н Георгиев отговори, че разглежда средата на сигурност в три състояния: на предизвикателства, на риски и на заплахи. Заплахата за сигурността означава ситуация, когато нещата са излезли извън контрол. Ситуационният анализ показва какви въпроси да си задаваме, какво трябва да се изчислява, какви методи да използваме и какви действия да предприемаме, за да върнем контрола върху ситуацията. Аз разглеждам сигурността на организацията, а не националната сигурност, каза той. Е-

на присъстващите, който нарече премиерата на книгата истинско научно събитие, каквото се случват много рядко в последно време.

Върщайки се към началото на този репортаж, си помислих, че съвсем в синхрон със световната мисъл и у нас се появяват цялостни теории с практическа насоченост, посветени на тази важна проблематика.

Защото, както споделиха някои от участниците в дискусията, книгата на проф. Румен Георгиев разглежда възможността и реализацията на деловите решения не само в условията на риска, но и в условията на неопределенност.

Всички пожелаха от сърце на проф. Георгиев още дълги години творческа и преподавателска активност, здраве и по-нататъшни успехи по избрания от него път.

СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Снимки МИШЕЛ ГЕРОН

Анелия Чочева, директор на Дирекция „Финансови рискове“ в ЗД „Евроинс“ АД

РАЗНООБРАЗНА Е ПАЛИТРАТА ОТ ФИНАНСОВИ РИСКОВЕ, КОИТО ДРУЖЕСТВОТО ПРЕДЛАГА НА СВОИТЕ КЛИЕНТИ

(Продължава от стр. 12)

- Какво прави ЗД „Евроинс“ АД, за да развива този вид застраховки?

- За да се развиват финансовите застраховки като част от портфолиото на „Евроинс“, дружеството популяризира през последната година три специално разработени и подгответи за пазара продукти, това са: „Удължена гаранция на МПС“, „Заместващ автомобил“ и застраховка „Облигационен зам.“

За разработването им част от идеите дойдоха от клиентите ни, които все по-често търсят алтернативни методи и начини за финансиране на дейността си, като един от тях е чрез емитиране на облигационни заеми. Това наложи необходимостта да предложим на пазара условия, чрез които да застраховаме със съдействието

на инвестиционните посредници целеви емисии облигации, емитирани с конкретна цел за увеличаване на оборотния капитал, за рефинансиране на съществуващи фи-

нансово неизгодни заеми, за финансиране на проекти, за разширяване на дейността им с цел утвърждаването им в конкретен сегмент от пазара и т.n.

- Можете ли да ни кажете нещо повече за тези продукти?

- Чрез инвестиционните посредници - „ЕВРО-ФИНАНС“ АД, „ЕЛАНА ТРЕЙДИНГ“ АД, „ПЪРВА ФИНАНСОВА БРОКЕРСКА КЪЩА“ АД, в качеството им на мениджъри на емисии корпоративни облигации от края на миналата година до настоящия момент дружеството по застраховка „Облигационен зам.“ покрива риска на всеки облигационер от неплащане от страна на емитента по конкретна емисия на която и да е дължима и изискуема вноска по главница и/или договорна лихва.

С разработения продукт „Удължена гаранция на МПС“

„Евроинс“ гарантира поетия ангажимент на автодилърите, за увеличаване на гаранцията, предоставена от производителите на нови МПС, като на МПС с марка „Рено“ и „Дачия“ гаранцията се удължи допълнително с 1 година или собствениците на тези МПС могат да се ползват общо с 3-годишна гаранция, а за МПС с марка „Нисан“ гаранцията се удължи с две години допълнително, като собствениците получават гаранция общо 5 години.

Другата услуга, която предложихме, е заместващ автомобил, т.e. при настъпване на ПТП или на гаранционна повреда през гаранционния период, даден от вносителя, със срок на отстраняване по-голям от 3 (три) работни дни чрез склучената застраховка от ЗД „Евроинс“ АД автодилърът се задължава да предостави за срока на отстраняване на повредата, заместващ

автомобил от същия клас.

- Смятате ли, че тези застраховки имат своя потенциал за развитие?

- Да, мисля, че те тепърва ще се развиват в България, въпреки че на този етап осъществяват сделките и поради това са по-малко търсени от големите финансово институции, предимно от банки и небанкови финансово институции. Трябва да се отбележи, че в международната практика застрахователните полици на утвърдените компании в бранша се приемат от банките като първокласно обезпечение по договорите им с клиенти. Би било добре да се работи върху популяризирането им, тъй като тяхното присъствие в портфеля на застрахователя гради неговата добра репутация при едно съвместно сътрудничество.

Въпросите зададе
ПЕТЪР АНДАСАРОВ